

DOS POEMES d'OSSIP MANDELXTAM

Traducció de Xènia Dyakonova

* * *

Insomni. Homer. Les veles ben tibades.

He mig-llegit la llista de les naus:

Aquesta niada, aquest seguici d'aus

Que a l'Hè·lade planaven enlairades.

Com aus que van cap a la terra aliena –

Als caps dels reis l'escuma lluent dels déus –

Cap a on aneu? Si no fos per l'Helena –

Què és Troia per vosaltres, oh aqueus?

Homer i el mar es mouen per amor.

A qui he d'escoltar? No hi ha resposta

D'Homer, i el mar declama i se m'acosta

Amb un soroll feixuc que fa temor.

El cos que tinc – què hi faig, amb ell, digueu,
Amb ell, tan impartible i tan meu?

El goig de respirar i d'existir
A qui, digueu, l'hi hauria d'agrair?

Jo sóc el jardiner i el girasol.
A la presó del món, no hi estic sol.

Damunt dels vidres de l'eternitat
El meu alè calent ja s'ha quedat.

Que flueixi l'aigua bruta del moment -
No esborrarà aquest tímida ornament.